

РЕШЕНИЕ

№ 6677

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6832** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от В. В. С. срещу Решение № 2268 от 21.06.2022г. по НАХД № 4850/2022г. по описа на СРС, 99 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 22-4332-002617 от 08.03.2022г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца на основание чл.175, ал.3, пред.1 от ЗДвП. В жалбата касаторът излага, че решението е незаконосъобразно, като постановено при нарушаване на материалния закон и процесуалните правила. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, отдел “Пътна полиция”, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и

правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 20.09.2021г. в 18:53 часа, мобилна система за видеоконтрол „TFR1-M“ е заснела лек автомобил марка „К.“, модел „С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , движещ се с превишена скорост в [населено място], по [улица]до №36, в посока от [улица]към [улица]. След извършена проверка в информационните масиви на МВР е установено, че превозното средство е със служебно прекратена регистрация на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП. Автомобилът е собственост на юридическото лице „М. 91“-ООД, чийто законен представител е В. В. С.. Дружеството е придобило превозното средство на основание договор за покупко-продажба от 05.03.2021г., но С. не е представил превозното средство и необходимите документи в определения едномесечен срок пред органите на Пътна полиция за извършване на промяна в регистрацията след придобиването му, поради което регистрацията на автомобила е служебно прекратена на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП, поради изтекли два месеца от промяната в собствеността. Преписката е изпратена по компетентност на Софийска районна прокуратура с мнение за евентуално извършено престъпление по чл.345, ал.2 от НК и е образувана прокурорска преписка № 4170/2022г. по описа на СРП. На 03.02.2022г. е постановен отказ от образуване на наказателно производство по пр. пр. №4170/2022г. по описа на СРП с мотиви, че не е налице престъпление. Преписката е прекратена и изпратена на ОПП-СДВР по компетентност за преценка дали да бъде наложено административно наказание. Административнонаказващият орган е издал обжалваното наказателно постановление № 22-4332-002617 от 08.03.2022г., с което за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП, на С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца на основание чл.175, ал.3, пред.1 от ЗДвП.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че в административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Направил е извод, че в конкретния случай липсата на съставен АУАН не е процесуално нарушение, тъй като на основание чл.36, ал.2 от ЗАНН, ако прокуратурата прекрати наказателното производство или откаже да образува такова, административнонаказващият орган може да издаде НП – независимо дали е налице или липсва съставен АУАН. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, а наложените на С. наказания „глоба“ в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за 6 месеца по чл.175, ал.3, предл. 1 от ЗДвП, са в минимален размер, поради което не съществува възможност за тяхното намаляване.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, обсъдил е в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е приел, че НП е издадено от

компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и при прилагане на изключението на чл.36, ал.2 от ЗАНН – без да е съставен АУАН. Настоящият касационен състав счита, че направените оплаквания в касационната жалба са неоснователни и повтарят тези, посочени във въззивната жалба. Правилен е изводът на СРС, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила. Разпоредбата на чл. 36, ал.1 от ЗАНН регламентира принципа, че административнонаказателно производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение. Изключение от това правило се въвежда с чл. 36, ал.2 от ЗАНН, според който административнонаказателна преписка се образува без съставен АУАН в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган. В случая не АУАН е основание за издаване на процесното НП, а има постановление на прокурора, с което е отказано образуването на досъдебно производство и материалите са препратени на Началника на ОПП-СДВР, тоест приложена е разпоредбата на чл.36, ал.2 от ЗАНН.

Решаващият състав, на базата на събраните в производството по делото доказателства, е установил релевантните за спора факти и обстоятелства, въз основа на които е изградил правилни и обосновани правни изводи, а именно за осъществен от В. В. С. състав на административно нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл.140, ал.1 от ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата.

От събраните по делото доказателства несъмнено е установено, че на 20.09.2021г. в 18:53 часа, касаторът е управлявал лек автомобил марка „К.“, модел „С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , със служебно прекратена регистрация, на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП - поради изтекли два месеца от промяната в собствеността. Няма спор, че МПС е закупено на 05.03.2021г. от „М. 91“-ООД, представлявано от управителя В. В. С., както и че управителят С. не е изпълнил задължението си по чл.3, ал.1 от Наредба № I-45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, да регистрира в срок до един месец от придобиване на собствеността пред органите на Пътна полиция. Съгласно чл.143, ал.15 от ЗДвП служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. Предвид на това от обективна страна е налице управление на автомобил по път, отворен за обществено ползване, който не е регистриран по надлежния ред. Налице е виновно поведение от субективна страна, понеже като законен представител на купувача по договора за покупко-продажба, С. е знаел, че е настъпила промяна в собствеността на превозното средство, която той като представляващ собственика е длъжен да декларира пред компетентните органи в едномесечен срок от продажбата, като в противен случай след изтичането на два

месеца автомобилът ще бъде deregистрира служебно, но въпреки това не е изпълнил вмененото му задължение и на 20.09.2021г. е управлявал вече deregистрирания служебно автомобил.

Съдът споделя извода на СРС, че нарушението не е маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като деянието не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от съответния вид. Същото е формално, като настъпването на вреди не е елемент от състава му, поради което и само липсата на такива не може да обоснове приложението на чл.28 ЗАНН. Освен това, видно от приложената по делото справка за нарушител/водач, касаторът е лице, което многократно е наказвано за нарушения на правилата за движение.

Наложенията на С. наказания глоба и лишаване от права са в минимален размер, предвиден в санкционната разпоредба на чл.175, ал.3, пред.1 от ЗДвП, според която се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2268 от 21.06.2022г. по НАХД № 4850/2022г. по описа на СРС, 99 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-4332-002617 от 08.03.2022г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП, на В. В. С., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца, на основание чл.175, ал.3, пред.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.